

- 1 Λαξίδια μου σφαλιστικά καὶ στράτες σιγισμένες
 ἀπάχτυπες καὶ μοναχές, ἀπού ’στε μαθημένες
 μέσα στὰ δάση τὰ πυκνὰ ν’ ἀκοῦτε μουλλωμένες,
 πῶς κλαίγω τὲς ἡμέρες μου τὲς πάντα λυπημένες·
- 5 ἴσια καὶ δασερά δεντρά καὶ πυκνοβλαστημένα,
 σκιὸς ὅπου διώχνεις τὴν πωρνὴν, νερά μου χρυσταλλένα,
 πουλλιά, πού στὰ φτερούδια σας κρέμεστε σιγισμένα
 τόσον συχνὰ στὸ κλάμαμ μου κι ἀκρώννεστε σ’ ἐμένα·
- 10 ὄρη, βουνὰ μοναξικά, κάμποι μου μπιστεμένοι,
 χόρτα μου δροσοφύτευτα κι ἀθθοί μου μυρισμένοι,
 πού θέλησεν ὁ Ἔρωτας κ’ ἡ τύχη μου θλιμμένη
 τόσον καιρὸν οἱ δρόμοι μου σ’ αὐτόν σας νά ’ν χαμένοι,
- πότε θέλ’ εἶσταιν ὁ καιρὸς π’ ὁ Χάρος, ναγγρισμένος
 μ’ ἐκείνους πού τὸν κρᾶζουσιν ’χ τοὺς ἄλλους μισισμένοι,
- 15 ’πού μὲν νὰ σβήση τὸ λαμπρὸν στὸ ποιὸν εἶμαι καμένος
 καὶ μέλλεται πολλὸν καιρὸν ν’ ἀξάφτη μουλλωμένος;

Θέμις Σιαπκαρά-Πιτσιλλίδου επιμ., *Ο πετραρχισμός στην Κύπρο. Ρίμες αγάπης: από χειρόγραφο του 16ου αιώνα με μεταφορά στην κοινή μας γλώσσα*, Τυπογραφείο Γ. Τσιβεριώτη, Αθήνα 1976.